

Arrest

nr. 265 616 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 bus 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 september 2021 “*tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord*” (bijlage 59).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 mei 2020 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, op grond van artikel 47/1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker beoogt een verblijf als feitelijke partner van een Britse vrouw met wie hij een duurzame relatie heeft.

1.2. Verweerder neemt op 12 oktober 2020 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Het hiertegen ingestelde beroep wordt door de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest van 26 februari 2021 met nummer 250 144.

1.3. Verzoeker dient op 25 januari 2021 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een begunstigde van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (hierna: het Terugtrekkingsakkoord), op grond van artikel 47/5 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 69undecies, 6° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Verzoeker beoogt nog steeds een verblijf als feitelijke partner van een Britse vrouw met wie hij een duurzame relatie heeft .

1.4. Verweerder neemt op 2 september 2021 een “*beslissing tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord*”. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 69duodecies, § 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord of de vernieuwing van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, die op 25.01.2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, van het recht op klein grensverkeer of van de vernieuwing van zijn recht op klein grensverkeer, in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord Betrokkene deed een aanvraag als feitelijke partner van een Britse onderdaan, namelijk W.S. ([...]) in toepassing van art. 69undecies, eerste lid, 6° van het KB van 8.10.1981. Onafgezien van het feit dat de referentiepersoon nog niet zelf kan beschouwd worden als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, kan niet worden vastgesteld dat betrokkene voldoet aan de voorwaarden om als feitelijke partner het verblijfsrecht uit te oefenen als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

In het terugtrekkingsakkoord staat het volgende over de feitelijke partners Art. 10: Personele werkings-sfeer 4. Onverminderd een persoonlijk verblijfsrecht van de betrokkenen vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationale wetgeving en Artikel 3, lid 2, onder b), van Richtlijn 2004/38/EG de binnenkomst en het verblijf van de partner met wie de persoon als bedoeld in lid 1, onder a) tot en met d), van dit Artikel een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, wanneer die partner voor het eind van de overgangperiode buiten het gastland vronachtig was, mits die relatie al voor het eind van de overgangperiode duurzaam was en op het tijdstip waarop de partner op grond van dit deel een verblijfsvergunning vraagt, voortduurt.

Art. 18 Afgifte van verblijfsdocumenten

1. Het gastland kan burgers van de Unie of onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, hun respectieve familieleden en andere personen die overeenkomstig de in deze titel vernielde voorwaarden op zijn grondgebied verblijven, verplichten tot het aanvragen van een nieuwe verblijfsstatus waaraan de rechten uit hoofde van deze titel zijn verbonden alsook tot het aanvragen van een document tot staving van deze status, waarvan het formaat ook digitaal mag zijn. Aan de aanvraag van een dergelijke verblijfstatus zijn de volgende voorwaarden verbonden m)het gastland mag familieleden op wie Artikel 10, lid 1, onder e), punt ii), lid 2, of Artikel 10, lid 4, van dit akkoord toepassing is, er alleen toe verplichten om, naast de in dit lid, onder i), bedoelde identiteitsdocumenten, de volgende bewijsstukken als bedoeld in Artikel 8, lid 5, en Artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2004/38/EG te overleggen:

v)voor de personen als bedoeld in Artikel 10, lid 4, van dit akkoord: bewijs dat voor het eind van de overgangperiode een duurzame relatie met een burger van de Unie of een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk bestond, die ook daarna voortduurt:

Ter staving van de feitelijke relatie van betrokkene met de Britse onderdane werden de volgende documenten voorgelegd

-Uitprint van Chatgesprekken tussen betrokkene en de referentiepersoon Het zijn eigenlijk gewone 'wordnote' documenten. Op zich wil dat niet zeggen dat die berichtjes echt over en weer zijn gestuurd

Bovendien zijn de berichten nietszeggend. Ze beslaan bladzijden lang, maar er wordt eigenlijk niets in gezegd. We kunnen er niet van afleiden hoe die mensen elkaar leren kennen hebben, of ze elkaars familie of vrienden kennen, of ze die mensen gezamenlijk ontmoeten, welke interesses zij delen, .. niets van dat alles. De berichtjes gaan terug tot juli 2018.

-Een aantal foto's. De foto's zijn even nietszeggend. Slechts heel af en toe kan je op de achtergrond iets onderscheiden van een identificeerbare achtergrond, blijkbaar van enkele plaatsen die ze hebben bezocht in België, voor de rest alleen selfies of 1 van hen beiden alleen. Blijkbaar zijn er ook foto's bij die ze gepost hebben op sociale media, het feit dat mensen de foto 'liken' wijst daar toch op. Het merkwaardige is dat de data van die posts doorgaans geen jaartallen bevatten, op een paar foto's na van 2018 waar 1 van hen beiden alleen op staat. Dus dan moeten we er vanuit gaan dat alle andere foto's van 2021 zijn. De foto(s) van 2018 heeft R.R. geliked. R.R. is kennelijk de naam van het bedrijf van de referentiepersoon. Het is niet omdat zij een foto van betrokkene van in 2018 geliked heeft, dat ze toen reeds een koppel vormden.

-Bewijs van brieven die betrokkene werden toegestuurd op zijn adres in België + eerste bladzijde van de huurovereenkomst, foto van de brievenbus met de beide namen op.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan enkel met zekerheid opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen. Echter, louter elkaar kennen is geen afdoende bewijs dat ze een relatie met elkaar hebben en er van een duurzame parterrelatie kan gesproken worden. Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 17.12.2019 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Met het voorleggen van correspondentie op het adres van de referentiepersoon en de eerste bladzijde van het huurcontract wenst betrokkene dit wellicht nog eens te benadrukken. Er wordt helemaal niet betwist dat betrokkenen op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn, gezamenlijk een huurcontract zijn aangegaan en er zich dus ook laten aanschrijven. Echter, louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven. De wettelijke voorwaarden zijn niet voldaan. Betrokkene kan geen toepassing genieten van art. 69undecies; eerste lid, 6° van het KB van 8.10.1981.

Geen van de andere voorgelegde documenten, zoals de identiteitskaart van betrokkene en zijn blanco strafregister, doen afbreuk aan deze vaststellingen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel onder meer een schending aan van artikel 10 van het Terugtrekkingsakkoord, van artikel 69undecies, "eerste lid," 6° van het Vreemdelingenbesluit, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"Artikel 69undecies, eerste lid, 6° van het KB van 8 oktober 1981 bepaalt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

de partner met wie de Britse begunstigde van het terugtrekkingsakkoord een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, wanneer die partner voor het eind van de overgangperiode buiten België woonachtig was, mits die relatie al voor het eind van de overgangperiode duurzaam was en op het tijdstip waarop de partner vraagt de begunstigde te vervoegen, voortduurt, overeenkomstig artikel 10, paragraaf 4, van het terugtrekkingsakkoord. "

- Op 25 januari 2021 vroeg verzoeker gezinshereniging aan met zijn partner op basis van artikel 69undecies, eerste lid, 6° van het KB van 8 oktober 1981. Deze aanvraag werd geweigerd.

Hiermede kan de verzoeker niet akkoord gaan. Verzoeker kan hier niet mee akkoord gaan, daar hij wel degelijk de nodige stukken heeft overgemaakt, dewelke zijn duurzame affectieve partnerrelatie met de referentiepersoon bewijzen.

-Vooreerst heeft verzoeker een chatgeschiedenis voorgelegd.

Volgens de bestreden beslissing zijn het gewone "wordnote" documenten en dat wil op zich niet zeggen dat die berichtjes echt over en weer zijn gestuurd.

Deze motivatie is schandalig. De DVZ insinueert dat verzoeker deze talrijke berichten heeft vervalst. Verzoeker kan hier niet mee akkoord gaan.

De WhatsApp geschiedenis die door de verzoeker werd voorgelegd is volgens het format dat de App voorziet. Het betreft heel veel berichten op dagdagelijkse basis. Deze talrijke berichten kunnen worden gedownload via de app en verstuurd worden naar een emailadres. De WhatsApp geschiedenis werd overgemaakt volgens het format van de App. Indien de verwerende partij dit niet voldoende vindt had zij dit kunnen aangeven, wat niet gebeurde.

Volgens de verwerende partij zijn de berichtjes nietszeggend. De DVZ kan er niet uit afleiden hoe ze elkaar hebben leren kennen, of ze elkaars vrienden of familie kennen, of ze die mensen gezamenlijk ontmoeten, welke interesses ze delen...

Hier dient opgemerkt dat verzoeker zich niet van de indruk kan ontdoen dat verwerende partij dit document niet, alleszins niet in zijn geheel, heeft bestudeerd. Indien dit wel was gebeurd, kon men niet anders dan vaststellen dat verzoeker en de referentiepersoon wel degelijk een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhouden: uit de berichtjes blijkt dat ze elkaar vaak de liefde verklaren, de liefde voor gastronomie en muziek delen, dat ze gemeenschappelijke vrienden en kennissen hebben, dat ze elkaars familie kennen, dat ze afspraken maken over dagdagelijkse zaken, dat ze laten weten wanneer ze onderweg zijn en thuiskomen, dat ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is of aan het werk is etc.

Verzoeker legt nu enkele screenshots voor uit de reeds in het administratief dossier zittende WhatsApp geschiedenis, de zgn. "wordnote" documenten. Dit betreft een andere format, nl. screenshots, die ook de uitgewisselde foto's weergeven en slechts enkele berichtjes per keer weergeven. Deze format is zeer omslachtig en zou het dossier alleen nog maar volumineuzer hebben gemaakt. De screenshots worden voorgelegd om aan te tonen dat ze een koppel vormen met gemeenschappelijke interesses voor koken en muziek, dat ze elkaars familie kennen, dat ze rekening houden met elkaar enz.

-Verder heeft verzoeker foto's bijgebracht.

Volgens de bestreden beslissing zijn de foto's nietszeggend omdat er weinig identificeerbare achtergrond is en er veel selfies bij zijn of slechts één van beiden te zien is.

Dit is niet juist en in strijd met het administratief dossier.

Sommige van deze foto's zijn gedateerd en betreffen data tussen 2018 en 2021.

In de oorspronkelijke aanvraag via het platform van de Stad Antwerpen werden de eerste foto's toegevoegd. Deze foto's vermelden geen jaartal, met uitzondering van enkele. Het zijn voornamelijk foto's van 2018 en 2019. Uit de foto's blijkt o.a. dat ze samen Valentijn vieren, Antwerpen bezoeken op 12 mei, 'date night' met vele reacties, drink in een bar van een hotel op 18 februari, uit eten gaan op verschillende momenten, verjaardagsfeestje op 5 november 2018, samen naar de kerk op 21 april (2019) enz.

Bij email van 3 maart 2021 werden aan het dossier tal van foto's doorgestuurd die heel 2020 omvatten. Een groot deel van die foto's zijn genomen in quarantaine, thuis in Deurne, wat ook op de foto's vermeld staat.

Bij email van 19 maart 2021 werden aan het dossier gedateerde foto's van 2018 toegevoegd. Anders dan in de beslissing wordt beweerd staan verzoeker en referentiepersoon samen op de foto's. Uit deze foto's blijkt namelijk dat ze samen uitgaan naar bars, restaurants, festivals, parken enz. Uit de foto's blijken ook de plaatsen waar verzoeker en referentiepersoon zijn.

Vele foto's zijn gedateerd, andere foto's zijn niet gedateerd. Die foto's op sociale media bevatten geen jaartallen omdat ze van het jaar zelf zijn. Facebook en Instagram melden het jaar dan niet. Evenwel uit de omstandigheden (locatie, kledij, kapsels,...) kan zeer duidelijk opgemaakt worden dat deze beelden telkens andere momenten betreffen, waardoor er wel degelijke een verscheidenheid aan momenten samen wordt aangetoond. Verder zijn een groot deel van deze foto's intieme beelden, samen thuis, een feestje, restaurant, park, festival enz., beelden die wijzen op een relatie. Een deel van de foto's is genomen thuis tijdens de lockdown, en dus is de achtergrond niet identificeerbaar.

De verwerende partij kan dus niet zomaar stellen dat de foto's nietszeggend zijn en datje maar af en toe op de achtergrond iets kan onderscheiden. Dit klopt niet, zoals duidelijk uiteengezet en zoals blijkt uit de foto's in het administratief dossier.

-Ook werden er brieven en omslagen voorgelegd waaruit blijkt dat de verzoeker post ontvangt op hun gemeenschappelijk adres. Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker bij de referentiepersoon gedomicilieerd is sinds 17 december 2019. Zij wonen bijna 2 jaren samen!

-Verwerende partij heeft de voorgelegde stukken als aparte bewijsstukken bekeken zonder het gehele plaatje te bekijken. Er blijkt niet dat de gemachtigde bij het nemen van de beslissing rekening gehouden heeft met alle gegevens van het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken. Verwerende partij heeft de bestreden beslissing evenwel niet op afdoende wijze gemotiveerd door zich er snel vanaf te maken door te stellen dat zowel de berichten als de foto's nietszeggend zijn.

Verzoeker kan niet aannemen dat de verwerende partij naar aanleiding van deze WhatsApp gesprekken en eveneens op grond van de foto's en het langdurig onder één dak wonen in redelijkheid tot haar besluit is gekomen dat de contacten tussen verzoeker en de referentiepersoon niet verder zouden gaan dan een louter vriendschapsrelatie of dat er geen intentie is een duurzame levensgemeenschap op te bouwen.

De bestreden beslissing is onredelijk.

Verwerende partij heeft de motiveringsverplichting geschonden en tevens de zorgvuldigheidsverplichting, door de bestreden beslissing niet zorgvuldig voor te bereiden en niet te stoelen op een correcte en volledige feitenfinding (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.602, punt 2.3). Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.599, punt 2.4).

In casu is dit duidelijk niet gebeurd, daar uit het administratief dossier, en uit alle stukken duidelijk blijkt dat verzoeker op afdoende wijze heeft aangetoond dat hij een affectieve partnerrelatie met duurzaam karakter onderhoudt met de referentiepersoon, en dus wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van wet."

2.2. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat verweerder bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Artikel 69undecies van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [...];

5° [...];

6° de partner met wie de Britse begunstigde van het terugtrekkingsakkoord een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, wanneer die partner voor het eind van de overgangperiode buiten België woonachtig was, mits die relatie al voor het eind van de overgangperiode duurzaam was en op het tijdstip waarop de partner vraagt de begunstigde te vervoegen, voortduurt, overeenkomstig artikel 10, paragraaf 4, van het terugtrekkingsakkoord."

Artikel 69duodecies, §4 van het Vreemdelingenbesluit luidt verder als volgt:

“§ 4. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 3° tot 6°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar;

3° de officiële documenten of elk ander bewijs waarmee op geldige wijze de band van bloed- of aanverwantschap of van partnerschap, overeenkomstig artikel 44 kan worden vastgesteld;

4° elk ander document waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die op hem van toepassing zijn, overeenkomstig artikel 40bis, § 2 en § 4, of 47/3, van de wet, vervult;

5° een kopie van de geldige verklaring van inschrijving, van het geldig document ter staving van duurzaam verblijf, van de geldige verblijfskaart voor begunstigen van het terugtrekkingsakkoord of van de geldige duurzame verblijfskaart voor begunstigen van het terugtrekkingsakkoord van het familielid dat zij willen vervoegen.

De in artikel 69undecies, 4° en 5°, bedoelde personen, voegen bovendien het bewijs toe dat de verwantschapsband reeds bestond voor het einde van de overgangperiode.

De in artikel 69undecies, 6°, bedoelde personen, voegen daarenboven het bewijs toe dat zij voor het eind van de overgangperiode een duurzame relatie hadden met een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord heeft, die ook daarna voortduurt.”

Deze bepalingen geven uitvoering aan het Terugtrekkingsakkoord, waarvan het artikel 10, lid 4 en lid 5 luiden als volgt:

“4. Onverminderd een persoonlijk verblijfsrecht van de betrokkenen vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationale wetgeving en Artikel 3, lid 2, onder b), van Richtlijn 2004/38/EG de binnenkomst en het verblijf van de partner met wie de persoon als bedoeld in lid 1, onder a) tot en met d), van dit Artikel een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, wanneer die partner voor het eind van de overgangperiode buiten het gastland woonachtig was, mits die relatie al voor het eind van de overgangperiode duurzaam was en op het tijdstip waarop de partner op grond van dit deel een verblijfsvergunning vraagt, voortduurt.

5. In de in de leden 3 en 4 bedoelde gevallen onderzoekt het gastland de persoonlijke situatie van de betrokken personen uitgebreid en motiveert het een eventuele weigering van toegang of verblijf.”

2.4. In casu diende verzoeker een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord, dit als feitelijke partner van een in België verblijvende Britse vrouw met wie hij een duurzame relatie heeft.

2.5. De Raad merkt vooreerst op dat in de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Onafgezien van het feit dat de referentiepersoon nog niet zelf kan beschouwd worden als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord”*, waarna evenwel een verder onderzoek van de verblijfsvoorwaarden wordt verricht. Gelet op het gehanteerde woordgebruik en het verder onderzoek, neemt de Raad aan dat verweerder voormeld motief niet heeft beschouwd als een determinerend motief. Volledigheidshalve wijst de Raad er alleszins op dat uit bijkomende informatie door verweerder verstrekt, blijkt dat de referentiepersoon in het bezit is van een M-kaart, geldig tot 22 september 2026.

2.6. Verzoeker heeft volgende bewijsstukken overgemaakt als bewijs van het feit dat hij een duurzame relatie met de Britse referentiepersoon onderhoudt:

- uitprinten van chatgesprekken tussen verzoeker en de referentiepersoon, die teruggaan tot juli 2018;
- diverse, gedateerde en niet-gedateerde, foto's;
- bewijzen van ontvangst van briefwisseling op het gezamenlijke adres van verzoeker en de referentiepersoon, de eerste bladzijde van de huurovereenkomst en een foto van de brievenbus met de namen van verzoeker en de referentiepersoon.

2.7. Verzoeker benadrukt dat hij een uitgebreide chatgeschiedenis heeft voorgelegd, waarbij uit deze berichten blijkt dat ze elkaar vaak de liefde verklaarden, dat ze gemeenschappelijke interesses delen, dat ze gemeenschappelijke vrienden en kennissen hebben, dat ze elkaars familie kennen, dat ze afspraken maken over dagdagelijkse zaken, dat ze elkaar laten weten wanneer ze onderweg naar huis zijn, dat ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is, en dergelijke meer. Verzoeker wijst

er ook op dat de overgemaakte foto's wel degelijk hen beiden tonen, dat dit vaak intieme beelden zijn, waaruit blijkt dat zij samen thuis zijn, dat zij op *"date night"* gaan in restaurants, Valentijn vieren, en dergelijke meer. Hij stelt dat het motief dat de foto's en chatberichten *"nietszeggend"* zijn, ervan getuigt dat verweerder er zich *"snel van af"* heeft gemaakt en in gebreke is gebleven een zorgvuldig onderzoek te verrichten van het geheel van de overgelegde stukken, zoals deze zich in het administratief dossier bevinden. Verzoeker betoogt dat verweerder in gebreke is gebleven al deze elementen – samen genomen met zijn niet-betwiste langdurige samenwoning met de referentiepersoon – zorgvuldig te onderzoeken als een geheel.

2.8. De Raad wijst erop dat, in het licht van het recht op respect voor het privéleven van een persoon, er grenzen zijn aan het type van foto's dat kan worden verwacht van een verzoekende partij, die een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie moet aantonen (cf. mutatis mutandis HvJ 2 december 2014, A, B en C, C-148/13, C-149/13 en C-150/13, punt 64 m.b.t. de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid). Deze omstandigheid dient in het achterhoofd te worden gehouden, bij de beoordeling van de neergelegde stukken en de door verweerder gehanteerde bewijslast.

2.9. Wat betreft de neergelegde chatberichten, wijst de Raad erop dat er zich in het administratief dossier meer dan 180 pagina's aan uitgewisselde berichten bevinden. Waar verweerder in de bestreden beslissing lijkt te betwisten dat deze chatberichten effectief zijn doorgestuurd – hij stelt immers dat er enkel *"wordnote"* documenten worden overgelegd, zodat dit niet wil zeggen dat de berichtjes echt over en weer zijn gestuurd – wijst de Raad erop dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich zou bezighouden met het valselijk typen van ruim 180 pagina's aan berichten. De door verzoeker verstrekte verklaringen voor het gebruiken van *"wordnote"* documenten – met name omdat het format van screenshots van de WhatsApp-berichten zeer omslachtig zou zijn en het dossier alleen nog maar volumineuzer zou hebben gemaakt – is niet onaannemelijk. Verzoeker brengt alleszins thans bij zijn verzoekschrift enkele screenshots van de WhatsApp-berichten bij, die overeenkomen met de berichten in de *"wordnote"* documenten die zich in het administratief dossier bevinden, zodat kan worden aangenomen dat deze *"wordnote"* documenten een weergave zijn van effectief verstuurd berichten. Wat betreft de inhoud van de neergelegde chatberichten, stelt verweerder zonder meer dat deze *"nietszeggend"* zijn. Hij stelt dat *"er eigenlijk niets in gezegd [wordt]"* en dat er niet kan worden afgeleid *"hoe die mensen elkaar leren kennen hebben, of ze elkaars familie en vrienden kennen, of ze die mensen gezamenlijk ontmoeten, welke interesses zij delen, ... niets van dat alles"*. Samen met verzoeker dient de Raad op te merken dat deze motivering doet vermoeden dat verweerder deze bulk aan chatberichten niet geheel heeft doorgenomen. De vele chatberichten getuigen immers van vele en ook verregaande liefdesverklaringen voor elkaar, van conversaties over elkaars familie en vrienden, van dagdagelijkse beslommeringen zoals een koppel die kent, zoals berichten over het avondeten, het huishouden, het tijdstip van thuiskomst, verder berichten die getuigen van elkaars steun wanneer ze ziek zijn, berichten die getuigen van ruzies, berichten over werkuren, berichten waarin ze contact houden als de referentiepersoon op zakenreis is etc.. Zoals in de bestreden beslissing zelf wordt gesteld, gaan deze berichten terug tot juli 2018.

2.10. Wat betreft de neergelegde foto's, stelt verweerder eveneens dat deze *"even nietszeggend"* zijn, dat *"[je] af en toe op de achtergrond iets [kan] onderscheiden van een identificeerbare achtergrond"* en dat het *"voor de rest alleen selfies van 1 van hen beiden alleen"* betreffen. Verweerder geeft aan dat de data van de foto's, gepost op sociale media, geen jaartal bevatten, zodat moet worden aangenomen dat deze van 2021 zijn. Verder wordt gesteld dat er een paar foto's van 2018 worden overgemaakt, doch waar slechts één van hen beiden alleen op staat. De door verzoeker vermelde e-mailberichten van 3 maart 2021 – uitgaande van de raadvrouw van verzoeker – en van 19 maart 2021 – uitgaande van het vreemdelingenloket van Antwerpen – bevinden zich in het administratief dossier. Beide e-mailberichten vermelden dat er foto's worden overgemaakt, waarbij deze foto's zich ook effectief in het administratief dossier bevinden. Deze foto's beslaan verschillende periodes in 2018, 2020 en 2021 (die van de periode 2019 werden neergelegd ter ondersteuning van een vorige verblijfsaanvraag). Bovendien is op geen enkel van deze foto's slechts één van beiden te zien. De foto's tonen telkens verzoeker én de referentiepersoon samen, waarbij ze niet bepaald stijf naast elkaar staan. Op welke foto's verweerder zich baseert om te stellen dat het gaat om foto's waar slechts één van hen beiden op staat, is de Raad niet duidelijk. De Raad kan alleen vaststellen dat het administratief dossier wel degelijk verschillende foto's bevat van verzoeker en de referentiepersoon samen, dat deze foto's worden overgemaakt naar aanleiding van huidige verblijfsaanvraag en dat verweerder met deze foto's geen rekening heeft gehouden. Minstens komt dit niet tot uiting aan de hand van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt dan ook terecht dat de gedane beoordeling niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek van de overgemaakte foto's.

2.11. Dat verzoeker en de referentiepersoon sedert december 2019 samen een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, wordt ten slotte niet betwist door verweerder. Aldus liggen in casu bewijsstukken voor van een gemeenschappelijke verblijfplaats sedert december 2019 (i), van een overvloed aan chatberichten waarvan de inhoud getuigt van handelingen en gevoelens die het louter vriendschappelijke te boven lijken te gaan (ii) en van foto's waarop verzoeker en de referentiepersoon samen poseren, waarbij ze niet bepaald stijf naast elkaar staan (iii). Verzoeker koestert terecht de verwachting dat verweerder deze elementen samen bekijkt. De overgemaakte bewijsstukken kunnen op zichzelf eventueel niet volstaan als deugdelijk bewijs van een duurzame relatie, doch het geheel aan deze bewijsstukken scheppen samen mogelijk een ander beeld. Zo stelt verweerder, met betrekking tot de samenwoning, dat het louter hebben van een gemeenschappelijke verblijfplaats nog geen bewijs van een duurzame relatie vormt. Maar waar kan worden aangenomen dat een gemeenschappelijke verblijfplaats op zichzelf nog geen bewijs uitmaakt van een duurzame relatie, ligt het anders als dit bekeken wordt samen met de overgemaakte bewijzen van de uitvoerige chatberichten en foto's. Er blijkt evenwel niet dat verweerder oog heeft gehad voor het geheel van deze bewijsstukken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing niet dat verweerder op zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met voormelde foto's en kan uit de veralgemeende motivering evenmin worden afgeleid of verweerder de concrete inhoud van de chatberichten heeft gelezen. Gelet op dit alles kan de Raad verzoeker volgen in zijn standpunt dat niet blijkt dat verweerder *“rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier en alle daarin vervatte dienstige stukken”* en dat hij in gebreke is gebleven *“het gehele plaatje te bekijken”*.

2.12. Het verweer in de nota met opmerkingen kan geen afbreuk doen aan wat voorafgaat. Waar verweerder zich andermaal de vraag stelt *“of verzoekende partij zich wel kan beroepen op het bewuste terugtrekkingsakkoord”*, herhaalt de Raad dat uit een lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat verweerder dit niet als een determinerend motief heeft beschouwd. De loutere vraagstelling in de nota met opmerkingen, andermaal zonder een duidelijk en vaststaand standpunt in te nemen, kan hieraan geen afbreuk doen. Waar verweerder een parallel trekt met het arrest van de Raad van 26 januari 2021 met nummer 250 144 – waarbij het beroep ingesteld tegen de bijlage 20 van 12 oktober 2020 werd verworpen – wijst de Raad erop dat niet blijkt dat naar aanleiding van huidige verblijfsaanvraag *“dezelfde stukken”* werden overgemaakt zoals verweerder voorhoudt in zijn nota. Minstens blijkt dit niet duidelijk, aan de hand van het niet-geïndexeerde administratief dossier. De thans besproken chatberichten en foto's, bevinden zich in het administratief dossier enkel bij de stukken betreffende het aanvraagformulier voor begunstigen van het terugtrekkingsakkoord. Deze chatberichten en foto's kunnen niet worden teruggevonden bij de stukken van het dossier, die betrekking hebben op de verblijfsaanvraag, die resulteerde in de bijlage 20 van 12 oktober 2020. De samenstelling van het administratief dossier – zoals dit werd overhandigd aan de Raad – laat dan ook niet toe vast te stellen dat de thans besproken bewijsstukken reeds deel hebben uitgemaakt van een beoordeling in de bijlage 20 van 12 oktober 2020. Verweerder kan derhalve niet zonder meer verwijzen naar de beoordeling die werd gedaan in het verwerpsarrest van 26 januari 2021. Bovendien wijst de Raad erop dat tussen de bijlage 20 van 12 oktober 2020 en de thans bestreden beslissing bijna één jaar zit. Dat verzoeker en de referentiepersoon thans nog steeds bewijzen voorleggen van een partnerrelatie, kan niet zomaar worden veronachtzaamd. De Raad dient verder op te merken dat de nota met opmerkingen voor het overige voornamelijk gekenmerkt wordt door vage algemeenheden, waarmee geen concreet antwoord wordt geboden op verzoekers kritiek. Zo stelt verweerder dat hij *“op gedetailleerde en uitgebreide wijze”* de stukken heeft beoordeeld, dat *“bijzondere aandacht aan dit dossier besteed werd”* en dat *“alle elementen [...] ook daadwerkelijk beoordeeld werden”*, doch dit zijn niet meer dan poneringen. Verweerder stelt dat het niet volstaat dat verzoeker het niet eens is met zijn redenering, doch verzoekers betoog gaat verder dan dat. Verzoeker heeft concreet aangegeven waarom hij van oordeel is dat bepaalde onderdelen van de beoordeling niet stroken met de gegevens van het administratief dossier en waarom deze getuigen van een onzorgvuldig onderzoek. Verweerder kan de bestreden beslissing niet overeind houden door zonder meer te poneren: *“de motivering die aan de basis ligt van de bestreden beslissing vindt tevens steun in de voorgelegde stukken”*.

2.13. Zoals verweerder in de nota met opmerkingen terecht stelt, beschikt hij bij de beoordeling van de overgemaakte stukken over een ruime appreciatiebevoegdheid, waarbij de Raad slechts terughoudend kan toetsen. Deze omstandigheid verhindert evenwel niet dat de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek en beoordeling van alle overgemaakte stukken.

2.14. Gelet op bovenstaande, kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet getuigt van een in concreto en zorgvuldig onderzoek van alle neergelegde stukken, zoals deze zich in het administratief dossier bevinden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond.

Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 september 2021 *“tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord”* wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA